

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/59/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623204027
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7623204027.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobcu Slovenská televízia a rozhlas, so sídlom v Bratislave v Mlynskej doline, IČO: 56 398 255 proti žalovanému A. B. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu v C. D. E. F. G. XXXX/XX o zaplatenie 91,24 Eur s prísl. o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/55/2023-58 zo dňa 15.2.2024 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku I. v časti o zaplatenie 37,66 Eur a vo výroku II. o trovách konania.

Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 55,68 Eur, zrušuje rozsudok vo výroku I. v časti o zaplatenie 55,68 Eur a konanie v časti o zaplatenie 55,68 Eur zastavuje.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 93,34 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 3 písm. a), § 6 ods. 1,2, § 7 ods. 1,2, § 10 ods. 1,3 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom o televíziou Slovenska a konštatoval, že úhrady za obdobie od 1.10.2021 do 31.1.2023 žalovaným v plnej zákonnej výške zaplatené neboli, preto ho zaviazal k zaplateniu sumy 74,24 Eur titulom nezaplatených úhrad, pokuty 17,- Eur účtovanej v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z. a preukázanej úhrady poštovného 2,10 Eur, spolu 93,34 Eur. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázanú dôvodnosť nároku žalobcu. Stotožnil sa s argumentáciou žalobcu reagujúcou na odpor žalovaného, že za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska je platiteľom úhrady koncesionárskeho poplatku fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Žalovaný v konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval zánik povinnosti platiť úhrady koncesionárskych poplatkov na odbernom mieste v C. D. H. F. G. X, a to doklad o ukončení odberu elektriny v odbernom mieste. Predložil síce kúpnu zmluvu svedčiacu o predaji nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie C., a to rodinného domu so súpisným číslom XXX a parc. č. 2331 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 293 m², zmena vlastníctva nehnuteľnosti však neznamená, že došlo i k zmene odberateľa elektriny v uvedenom odbernom mieste, pretože odber mohol byť na odbernom mieste žalovaným realizovaný na základe iného titulu, napr. nájomnej zmluvy a pod.

V prípade, že by došlo k zaplateniu úhrad koncesionárskych poplatkov žalovaným za tretiu osobu, je tento oprávnený bezdôvodné obohatenie si následne vymáhať.

3. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že predložil doklad o ukončení odberu elektrickej energie na odbernom mieste v C. D. H. F. G. X ku dňu 10.1.2022. Od predaja rodinného domu (1.10.2021) sa nezdržoval na uvedenej adrese a po doručení nového listu vlastníctva bol odhlásený odber elektrickej energie. V prílohe predložil doklad o ukončení odberu elektrickej energie na odbernom mieste v C. D. H. F. G. X.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného vzal žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie 55,68 Eur (za obdobie od 02/2022 do 01/2023) a naďalej sa domáha zaplatenia sumy 37,66 Eur pozostávajúcej z 18,56 Eur (neuhradené mesačné úhrady za obdobie od 10/21 do 1/22 po 4,64 Eur), pokuty 17,- Eur a úhrady poštových sadzieb spojených s vymáhaním 2,10 Eur. Po preverení vyjadrenia žalovaného uvedeného v odvolaní a s ohľadom na to, že v mesiaci 1/22 ukončil odber elektrickej energie, danú skutočnosť zohľadnil v čiastočnom späťvzati žaloby.

6. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodom na odvolanie (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, vec prejednal bez nariadenie pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v časti o zaplatenie 37,66 Eur nie je dôvodné a zároveň s poukazom na ustanovenie § 370 ods. 1, 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 55,68 Eur, zrušil rozsudok v napadnutom výroku I. v časti o zaplatenie 55,68 Eur a konanie v časti o zaplatenie 55,68 Eur zastavil. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 2.9.2024 (§ 378 CSP, § 219 ods. 3 CSP). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

10. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.3.2024 žalobca oznámil súdu, že berie žalobu v časti o zaplatenie 55,68 Eur späť, pretože žalovaný ukončil odber elektrickej energie v mesiaci 1/2022. Žalobca navrhol konanie v časti o zaplatenie 55,68 Eur zastaviť a vo zvyšku trvá na podanej žalobe o zaplatenie 37,66 Eur.

11. Na výzvu súdu adresovanú žalovanému, v ktorej ho súd vyzval, aby sa vyjadril k čiastočnému späťvzati žaloby, žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval.

12. Podľa § 370 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

13. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

14. Podľa § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

15. Keďže žalobca je stranou sporu, ktorá výlučne disponuje žalobou, pričom môže vziať žalobu späť aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie do doby, pokiaľ rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť, odvolací súd aplikujúc ustanovenie § 370 CSP, rozhodol z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby, keďže z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca zobral čiastočne žalobu späť voči žalovanému po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, keďže žalovaný proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie. Protistrana, t.j. žalovaný, na výzvu súdu neuviedol žiadne dôvody nesúhlasu, žalovaný zostal nečinný. Berúc do úvahy už vyššie uvedené, keďže neexistovali žiadne zákonné dôvody na postup súdu v zmysle § 370 ods. 2 veta prvá CSP, odvolací súd vo veci rozhodol v zmysle § 370 ods. 1, § 370 ods. 2 veta druhá a § 370 ods. 3 CSP a pripustil späťvzatie žaloby v časti, v ktorej žalobca zobral žalobu voči žalovanému späť. Zároveň v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie v tejto časti voči žalovanému zastavil.

16. Predmetom odvolacieho prieskumu ostal rozsudok v napadnutom výroku I. v časti o zaplatenie 37,66 Eur (žalobca trval na podanej žalobe vo zvyšnej časti). Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v jeho napadnutej zvyšnej časti a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní, sa stotožňuje so správnymi skutkovými závermi i so spôsobom právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Rozhodnutiu súdu vo výroku I. v napadnutej časti nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, lebo súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov sporových strán vyplynuli a vyšli za konania najavo, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, v jeho hodnotení dôkazov nie je logický rozpor a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 a nasledujúcich CSP. Súd na zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenia hmotnoprávných predpisov, správne ich vyložil a vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán.

17. Podľa ust. § 30 ods. 1 zák. č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlase a o zmene niektorých zákonov, Rozhlas a televízia Slovenska zriadená podľa doterajších predpisov sa ku dňu účinnosti tohto zákona zrušuje. Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti tohto zákona stáva právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a preberá všetky jeho práva a povinnosti ku dňu účinnosti tohto zákona.

18. Podľa ust. § 30 ods. 18 zák. č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlase a o zmene niektorých zákonov, výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len "úhrada"), ktorú bol platiteľ úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30. júnu 2023 povinný zaplatiť do 30. júna 2023, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva odo dňa účinnosti tohto zákona Slovenská televízia a rozhlas podľa zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. júna 2023; takto vybraté a vymožené úhrady, ako aj vymožené iné pohľadávky sú príjmom Slovenskej televízie a rozhlasu a sú určené na finančné zabezpečenie hlavnej činnosti Slovenskej televízie a rozhlasu.

19. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ust. § 220 CSP.

V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 CSP, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihladiť.

20. Odvolací súd dodáva, že v čase jeho rozhodovania Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti zákona č. 157/2024 Z.z. stala právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a preberá všetky jeho práva a povinnosti ku dňu účinnosti zákona t.j. 1.7.2024. Slovenská televízia a rozhlas je verejnoprávna inštitúcia zriadená zákonom č. 157/2024 Z.z. Predmetom sporu je zaplatenie úhrady za služby verejnosti poskytované STVaR v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, tzv. koncesionárske poplatky, ako zdroje financovania verejnoprávneho rozhlasového a televízneho vysielania, ktorých právny základ a výšku upravuje zákon č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a rozhlasom v znení k rozhodnému obdobiu vzniku dlhu žalovaného. Koncesionársky poplatok je považovaný za osobitný príspevok a finančné zabezpečenie plnenia zákonom stanovených povinností a úloh žalobcu ohľadom poskytovania verejnej služby. Koncesionárske poplatky nie sú platbou za ponuku programov ani za ich užívanie, teda za sledovanie určitých programov, ale platbou, ktorá sa vzťahuje na každého, kto je odberateľom elektriny. Fyzická osoba i právnická osoba platí za vysielanie formou koncesionárskych poplatkov. Prostredníctvom koncesionárskeho poplatku fyzická osoba (aj právnická osoba) financuje verejnú službu, ktorá je jej poskytovaná ako občanovi. Sadzba koncesionárskeho poplatku nie je určená náhodne. Ide o sumu vyjadrujúcu podiel skutočných nákladov nevyhnutných na dodržiavanie programových záväzkov verejnoprávneho vysielania (žalobcu), ktorý zo zákona poskytuje službu verejnosti tvorbou a šírením rozhlasových a televíznych programov na celom území Slovenskej republiky. Táto verejná služba je charakteristická tým, že je univerzálne určená verejnosti a je financovaná verejnosťou. Fyzická osoba úhradou koncesionárskych poplatkov platí verejnú službu.

21. Každá fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre potrebu v byte alebo v rodinnom dome (t. j. platiteľ úhrady), je povinná platiť žalobcovi ako vyberateľovi a príjemcovi úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, a to v sume 4,64 Eur za každý aj začatý kalendárny mesiac, a táto povinnosť platiť úhradu vzniká od prvej dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom (§ 3 písm. a/, § 6 ods. 1, § 7 zákona č. 340/2012 Z.z.). Platenie úhrad za služby verejnosti poskytované žalobcom sa neviaže ani na pobyt platiteľa úhrady na adrese odberného miesta elektriny, ani na vlastníctvo rozhlasového alebo televízneho prijímača a pre vznik povinnosti platiť úhradu za služby verejnosti poskytované žalobcom nie je podstatné ani to, či platiteľ úhrady tieto služby skutočne využíva, t. j. vznik povinnosti platiť úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom sa viaže len na evidenciu v zozname odberateľov elektriny a nie na bezprostredné poskytovanie a využívanie služieb. Predmetná povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona v spojení so skutočnosťou, že sa fyzická osoba stane odberateľom elektriny.

22. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu v napadnutom výroku I. v časti o zaplatenie 37,66 Eur konštatuje, že povinnosťou žalovaného bolo zaplatiť koncesionársky poplatok vo výške 37,66 Eur za obdobie od mesiaca október 2021 do januára 2022, pretože je fyzickou osobou, ktorá je (bola) evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti v odbernom mieste vrátane pokuty vo výške 17,- Eur a bol žalobcom vyzvaný listom zo dňa 21.1.2023 na zaplatenie nedoplatku na koncesionárskom poplatku.

23. K odvolacej argumentácii žalovaného, že nebol odberateľom elektriny v domácnosti v Krompachoch na Rázusovej ul. č. 7 z dôvodu predaja nehnuteľnosti je potrebné dodať, že z predloženého listinného dôkazu vyplynulo, že odber elektriny bol ukončený dňa 10.1.2022. Okolnosť, že sa v rodinnom dome, t. j. v odbernom mieste nezdržoval a preto žiada o zrušenie rozsudku, odvolací súd dodáva, že jeho argumentácia je dôvodná len v časti a to v sume 55,68 Eur. Z predloženého listinného dôkazu totiž vyplynulo, že odberateľom elektriny bol do 10.1.2022, ktorú okolnosť žalobca zohľadnil tým, že žalobu v tejto časti zobral späť. Vo vzťahu k zaplateniu zvyšnej sumy 37,66 Eur sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v uvedenom období bol žalovaný evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v rodinnom dome v C. D. H. F. G. X. Žalovaný teda ako platiteľ úhrady bol povinný platiť žalobcovi ako vyberateľovi a príjemcovi úhrady za služby verejnosti poskytované v oblasti rozhlasového

a televízneho vysielania v sume 4,64 Eur za každý aj začatý kalendárny mesiac za obdobie 10/21 do 1/22 (4 x 4,64 Eur spolu 18,56 Eur) . Odvolací súd preto námietky žalovaného považuje za nedôvodné.

24. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, ktoré správne posúdil podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že plnú náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu úspešnému žalobcovi.

25. Keďže žalovaným uplatnené odvolacie dôvody v časti o zaplatenie 37,66 Eur neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. v časti o zaplatenie 37,66 Eur, ako aj v súvisiacom výroku II. o trovách konania vo vzťahu k žalovanému, ako vecne správny.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Žalobca i žalovaný boli v odvolacom konaní úspešný čiastočne (žalobca v časti o zaplatenie 37,66 Eur a žalovaný v časti o zaplatenie 55,68 Eur z dôvodu čiastočného späťvzťatia žaloby), preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

28. Odvolací súd na záver uvádza, že pokiaľ žalobca v podaní, ktorým čiastočne zbral žalobu späť, žiadal o vrátenie kráteného súdneho poplatku, o prípadnom vrátení kráteného súdneho poplatku je vecne príslušný rozhodovať súd prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)